

ת"פ 31628/10/11 - יחידת תביעות להב 433 נגד רמי אדרי

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 31628-10-11 יחידת תביעות להב 433 נ' אדרי

בפני	כב' השופטת הבכירה רובין לביא
מאשימה	יחידת תביעות להב 433
נגד	
נאשמים	רמי אדרי

החלטה

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, אי הרשעה ודחיה לקבלת תסקיר, כשהמאשימה הודיעה כי בכל מקרה תבקש להרשיעו ולגזור דינו למאסר מותנה וקנס, בעוד הסניגור יטען כי יש מקום להימנע מהרשעה לחלוטין.

הנאשם הודה בכך שבעת היותו מנהל סניף של חב' פז גז בשדרות, שסיפקה גז לבישול (גפ"מ), ב-16.8.11, התקשר למיכאל בן שבת, ששכר דירה ואיים עליו שאם יפסיק את ההתקשרות עם חב' פז גז, הוא יחתוך את צנרת הגפ"מ וידאג שלא יוכל להיכנס לדירה.

למרות זאת, כעבור יומיים התנתק מיכאל מהחברה, וחיבר הדירה לבלונים באמצעות חב' גז אחרת - עבירה של איום בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

בהתאם להסדר נתקבל תסקיר, בו צויין כי הנאשם בן 36, נשוי, אב לשני קטינים בגילאי 8 ו-10, גר בשדרות ומשנת 2007 מנהל עסק עצמאי להתקנת גז. לחובתו הרשעה קודמת אחת מה-7.5.00 בעבירה של פירוק חלקים מרכב. הוא השלים 12 שנות לימוד, זכאי לתעודת בגרות חלקית, התגייס לשירות חובה בצה"ל כלוחם נח"ל אך התקשה להסתגל לתנאים, וכמו כן כעבור כשנתיים נפצע בהיותו הולך רגל בחופשה, ולאחר מכן הועבר למסגרת שיקומית ל-6 חודשים ובעקבות זאת קיבל פטור מהמשך שירות. אף שהוכר כנכה 29 אחוז הוא לא זכאי לגמלה, מה עוד שלמרות הכאבים ברגלו הוא מסוגל לתפקד באופן מלא: תחילה עבד במפעל, לאחר מכן טס לארה"ב ועבד בהובלות, וכעבור 20 חודש חזר ארצה ועבד כטכנאי גז. תחילה עבד עם חמו, אך התפתחו קונפליקטים ובעקבות זאת פתח עסק עצמאי משלו.

הוא מודה בביצוע עבירת האיום, ומסביר כי באותו מועד חמו נעצר בשל חשדות שונים נגדו והוא נדרש להחליף אותו בעסק המשפחתי. באותו יום התקשר אליו מיכאל וביקש שיתקין מיכלי גז בדירתו, אולם כשהתברר לנאשם כי בבניין יש

תשתית גז מרכזית אמר לו שלא ניתן לעשות זאת שכן זה מסוכן ואסור. מיכאל צלצל אליו שוב, התעורר ויכוח, הרוחות התלהטו ושניהם התבטאו אחד כלפי השני בצורה לא יפה ובסוף אמר לו שאם יחתוך את הצנרת, הוא ינתק אותו מאספקת הגז. הוא הביע צער על האופן בו התנהל וטען שמדובר בהתנהגות חריגה שלא מאפיינת אותו בדרך כלל אלא שבאותה תקופה חש תסכול בשל המשבר המשפחתי וייתכן שזו הסיבה שדיבר כפי שדיבר. שירות המבחן התרשמו שהמעשה משקף העומס הרגשי והתפקודי בו היה נתון באותו מועד ויתכן ובמצבי לחץ ומשבר הוא נוטה להגיב באופן אימפולסיבי, הרגשות שלו מועצמים והוא מתקשה לווסת אותם. הם התרשמו שמדובר באדם בעל יכולות, שגדל במשפחה בעלת מערכת ערכים נורמטיבית וכי קיימת אצלו יכולת להתבוננות פנימית ונכונות לבחון החלקים המכשילים באישיותו שהובילו אותו לביצוע העבירה. בדרך כלל הוא מצליח להתנהל היטב במצבי קונפליקט והוא בעל שאיפות נורמטיביות.

באשר לשאלת ההרשעה ציינו, כי בהיותו עצמאי ונותן שירות לחברות גדולות - אם יורשע קיימת אפשרות שזו תפגע בעתידו המקצועי ולא יוכל לגשת למכרזים לגופים ממשלתיים או ציבורים, אולם ציינו שלא הציג בפניהם מסמכים שיש בהם להעיד על כך, אך הם גם התרשמו כי הרשעה תפגע בדימויו העצמי החיובי והמתפקד ולכן המליצו לשקול אי הרשעה.

באשר לגיבוש המלצה עונשית, הואיל ומזה שנים אין לו הרשעות קודמות והתנהלות חריגה, המליצו להסתפק בצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

הסניגור מבקש כי אאמץ את המלצת שירות מבחן, בעוד התובע עומד על הרשעה ועונש מרתיע.

לדברי התובע, מדובר באיום שנסיבותיו חמורות מאוד וכי נעשה כדי להלך אימים על מיכאל ולמנוע ממנו התקשרות עם חברה אחרת לאספקת גז. התובע סבור שהמתחם העונשי הראוי בגין איום בנסיבות אלה הוא מאסר, בין בפועל ובין בעבודות שירות, שכן מדובר בנסיבות חמורות, מאחר והאיום מתייחס לחיתוך של צינור גז, מעשה שטומן בחובו סכנה, בעיקר בהתחשב בכך שמדובר במנהל הסוכנות לאספקת הגז ובמי שלחובתו הרשעה אחת קודמת, אשר אמנם התיישנה, אך טרם נמחקה. דהיינו, סבור כי אין בנסיבות לענות אחר דרישת הלכת כתב באשר למקרים בהם ניתן להימנע מהרשעה. כמו כן, ציין התובע כי הנאשם לא הוכיח כי הרשעה תפגע באפשרות תעסוקה עתידית.

הסניגור ביקש כי אשמע את הנאשם והלה הסביר כי ישנם שני סוגי מערכות גז לאספקה ביתית : במיכלים פרטיים קטנים או באמצעות מערכת מרכזית המחוברת למאגר מכלים או לצובר. כשקיימת מערכת מרכזית בבניין, אסור לחב' גז מסודרת להוסיף מערכת נוספת ולכן, כשהלקוח התקשר וביקש להתנתק, הסביר לו שהוא לא יכול לעשות זאת, ואף שזכותו של הלקוח להתחבר באופן פרטי, עליו לעשות כן באופן תקני, מבלי לפגוע במערכת המרכזית. הלקוח אמר שבכוונתו לנתק את המונה ולהתחבר במישרין למכלים קטנים שיסופקו לו.

מחוץ לבניין יש ארון שעונים, כשעד קו השעון - המערכת שייכת לחברה המספקת את הגז, ומהשעון לדייר. השעון עצמו שייך לחברה, אך מועבר לשימוש הדייר תמורת הפקדת פיקדון, ואם הוא מתנתק, מגיע לו החזר הפיקדון. הוא אישית אינו מכיר את מיכאל כלל, אך הסביר לו הקושי להיעתר לבקשה והלה לא קיבל את הסבריו. לטענתו, במקרה זה היה עליו לקבל גם אישור של הדייר בקומה הראשונה, שהוא הבעלים של שטח האדמה ששם הציב את המכלים הפרטיים, בעוד המתלונן עצמו גר בדירה בקומה רביעית. כמו כן הוא רצה לחסוך בעלות הצנרת, בעוד הנאשם הסביר לו שיהיה

עליו להוריד צינור מהקומה הרביעית ועד למיכל למטה, בעוד הוא ניתק את השעון והניח המכלים צמוד לצנרת שהייתה מחוברת לשעון ולכן בצמוד למערכת המרכזית, מיקום שסבור כי איננו תקני. כמו כן, הוא שם צינור הלחמה רעוע, ואת המכלים הצמיד לארון השעונים שלהם, בעוד אסור להציב מכלים באותו מקום.

לדבריו, הסביר הכל ללקוח ולכן איים עליו שינתק אותו מצנרת אספקת הגז. הוא הודה שהשתמש במילה "לחתוך" במקום לנתק, אך האיום במהותו היה שאם הוא יתחבר- ינתק אותו מהמערכת המרכזית ומאספקת הגז והסביר שאיים משום שהוא ערב למרכזיה וכפוף לבדיקות תקן.

באשר לאיום שעקב החיתוך לא יוכל המתלונן להיכנס לדירה, הסביר כי הדירה הושכרה למתלונן על ידי ישיבת ההסדר בשדרות, באמצעות ראש הישיבה שהוא גם לקוח של פז- גז, ואמר לו לכן כי ידבר עם אותו אדם שטיפל בהשכרת הדירה וידאג שיוציא אותו מהדירה. טענתו שאת העבירה עבר למטרה של השגת בטחון כדי שההתנתקות תעשה באופן תקני מבלי לסכן את הדיירים. את טענתו תמך בצילום שהגיש לבית המשפט ובו רואים את החיבור הפרוביזורי שעשה המתלונן.

הוא זה שפנה תחילה למשטרה והתלונן נגד מיכאל וזאת כבר ב- 5.9.11 ואף המציא לבית המשפט את התלונה (נ/3). באותה תלונה ציין כי הוא טכנאי גז וכי מיכאל ניתק את החיבור לגז המרכזי וחיבר בלוני גז באופן לא תקין וגרם לסיכון ממשי של דליפת גז דרך שעון הגז המרכזי וזאת לאחר שהציב בלונים בשטח ציבורי ולא דאג לסגור את צינור היציאה מהמונה בארון של מונה הגז באופן שאם אדם יפתח הברז יכול לגרום לדליפת גז. הוא ביקש מהמשטרה לפנות אליו ולהחזיר מצב לקדמותו. הוא גם סיפר ששוחח איתו בטלפון ואמר לו שאסור לו לעשות את זה ובכל זאת עשה. הוא גם ציין בהודעה כי המנכ"ל שלו פנה למחלקה המשפטית של חב' פז- גז כדי לטפל בזה והסביר כי חיבור פרטי יש לעשות באמצעות טכנאי גז מוסמך ולקבל ממנו טופס בדיקת תקינות עליו יחתום הטכנאי ויצוין את מספר הרישיון שלו. סבור כי אם טכנאי גז ביצע את העבודה, הוא היה שם פקקים בארון המונים כדי למנוע דליפה מהמונה שנשאר פתוח. לכן, הוא לא מאמין שטכנאי מוסמך עשה את זה. רק לאחר שהתלונן נגד מיכאל, ונגד נדיב, בעל הדירה, פנה מיכאל למשטרה בתאריך 12.9.11 והתלונן נגד הנאשם. במועד זה מסר תלונה על פי בקשת המשטרה גם בעל הדירה, נדיב תורג'מן (נ/4). בהודעתו, מסר נדיב תורג'מן כי חש שמדובר בדיבורי סרק של הנאשם.

אין חולק כי בעקבות בקשת מיכאל, בו ביום, ב- 16.8.11, נותק על ידי הנאשם מאספקת הגז (נ/5). לדברי הנאשם מיכאל מלכתחילה רצה שהוא זה שיעשה את החיבור במישרין למכלים הפרטים, אולם סירב ולכן הוא פנה לחב' גז אחרת, וכשהתברר לו באיזה אופן נעשה החיבור, דרש ממנו להתנתק, שכן חשב שהחיבור פרוביזורי ומסכן את שלום יתר הדיירים.

המתלונן הכחיש זאת וטען שהחיבור נעשה על ידי טכנאי מוסמך של חברה וכי אין בחיבור משום סיכון.

ניתן להניח שמסיבה זאת המשטרה לא מצאה לנכון להמשיך בטיפול בתלונה של הנאשם כנגד מיכאל בגין אותו חיבור.

בנסיבות כאמור, אפשרתי לנאשם להמציא לבית המשפט ראייה לכך שהרשעה תפגע בהמשך תעסוקתו ותמנע ממנו לגשת למכרזים וב-17.2.14 הודיע הסנגור כי מנכ"ל חברת פז גז והנגב בע"מ הודיע לעו"ד אדרי כי הרשעה תהווה מכשול להמשך העסקתו בשל מדיניות החברה.

באשר להלכות לגבי המקרים הן ניתן להימנע מהרשעה:

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נד(3) 685, 689):

"ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום". [בר"ע 432/85, **רומנו נ' מד"י**, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך **בהרתעה אפקטיבית** של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין **כתב** (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג'** (לא פורסם).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט **"להטביע חותם פליליות"** על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא דאז, כבוד השופט ש' לוין, פרט **בהלכת כתב** (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;

(ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;

(ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

(ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

(ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. (שם, בעמ' 334).

במקרה שבפני מדובר במי שמשנת 2000 עברו נקי לחלוטין והרשעתו היחידה התיישנה. מאז החל לעבוד כעצמאי וכיום הוא מנהל סוכנות לאספקת גז. אם יורשע יהיה בכך, כפי הנראה, להטיל כתם שימנע ממנו להמשיך לעבוד בחברה וודאי ימנע ממנו לגשת למכרזים מול חברות ציבוריות ומשרדי ממשלה. התובע הגיב על כך שהנאשם עצמאי וכי הרשעה קודמת לא גרמה לפיטוריו.

כאמור, תלונת המתלונן נגד הנאשם באה רק לאחר שהוא עצמו התלונן נגדו בעל הדירה במשטרה בשל אותו חיבור למיכלי גז פרטיים שסבר כי מהווה סכנה לדיירים. צילום הבלונים מדבר בעד עצמו. אמנם לכאורה מדובר במילות איום קשות אולם בהתחשב בכך שהרקע לדברים שנאמרו היה רצונו למנוע סיכון, מצאתי כי בניגוד לטענת התובע, לא מדובר בנסיבות מחמירות כלל, אלא באיום הנובע מתוך חשש של ממש כי ההתקנה של בלוני הגז תסכן תשתית הגז הקיימת בבניין, ולכן עלולה לפגוע בדיירים. מדובר בארוע חריג, דברים שנאמרו מתוך מצב נפשי דחוק, וודאי שלא מדובר במקרה אשר בגינו יש להחתיים בחותם של פליליות את עתידו המקצועי.

לאור כל האמור, מצאתי להימנע מהרשעה.

משכך, החלטה זו תישלח לבאי כח הצדדים ולשירות המבחן לצורך גיבוש תוכנית לביצוע 140 שעות של"צ.

התוכנית תשלח לבית המשפט תוך 30 יום ובאי כח הצדדים יודיעו אם יש מקום לקבוע מועד לדיון או שמא ניתן להוציא גמר דין בהעדרם ולשלוח לצדדים.

ניתן בתאריך 25 בפברואר 2014